د امیرِ اهلِ سُنّت دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَهْ د کتاب "فیضانِ نماز" یو قِسط

افضل ترین اعمال

پښتو

سکروټې سره عقیق جوړې شوې 05
د دُنیا تولو خیزونو نه ښه دوه رکعاته 10
زمکه خلوېښت ورځې ژاړي 14
لمونځ کزاره ښځه او مېږې 15

شیخ طریقت، امیرِ اهلسنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال
محمّد اِلیاس عَطّار قادِري رَضَوي
دامت برکاتهم العالیة

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْم ط

دا مضمون د کتاب ”فيضانِ نماز“ صفحه 55 تا 69 نه اخستے شوے دے۔

افضل ترين اعمال

دعائے عطّار: يا **الله** پاکه! څوک چې دا رسا له ”افضل ترين اعمال“ اولولي يا واروي هغه ته پينځه وخته لمونځونه د جمعې [اِمامتۍ] سره د ادا کولو توفيق ورکړې او بے حسابه بخښنه ئې اُوفرمائے۔
اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْن صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

د درود شريف فضيلت

د **الله** پاک د آخري نبي، محمدِ عربي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دے: چې کله د زيارت ورځ راشي، **الله** پاک فرښتے راليږي، چې هغوئي سره د سپينو زرو کاغذونه او د سرو زرو قلمونه وي هغوئي ليکي [چې] څوک د زيارت په ورځ او د جُمعے په شپه په ماباندې زيات دُرُود شريف لوَلي.

(کنز العمال، 1/ 250، رقم: 2174)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّد

د لمانځه په بَرَکت خر راژوندے شو (حکايت)

ولے چې د **الله** تعالٰی د نيکو بندګانو لمونځونه په ظاهري او باطني آدابو مشتمل وي ځکه هغوئي ته **د لمانځه ډير ډير بَرَکتونه** حاصليږي او د هغوئي په دُعاګانو کښې هُم ډير تاثير پيدا شي، دا حَضَرات چې کله لاس پورته کړي نو **الله** پاك د دوئي دُعا نه رَد کوي، په دې باره کښې يو ايمان تازه کوونکے **حِکايت** واورئ او خوشحاله شئ: حضرتِ سَيِّدُنا اِمام نَخَعي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْه فرمائي چې د يو يَمَني مسافِر **خر** په لاره کښې مړ شو، هغه اَودَس اوکړو، دوه رکعاته **لمونځ** ئې اوکړو او د **الله** پاك په دربار کښې ئې عرض

اوكړو: ”اے زما مولٰی! زه ستا د رضا د پاره ستا د لارې **مُجاهِد** جوړ شوے ”**دَثِينَـه**“ نه راغلے يم، زه ګواهي وركووم چې ته مړي ژوندي كوے او قبرونو والا به د قيامت په ورځ راپاڅوے. اے پروردګاره! په نن ورځ ما د چا مه **مُحتاجه** كوے، زما خر ژوندے كړې.“ (چې دا ئې ښكه اُووئيل نو) **خر غوږونه اوښندل او پاڅيدو.** (دلائلُ النُّبُوَّة ج٦، ص٤٨)

نہ کررد کوئی التجا یاالٰہی ہو مقبول ہر اک دعا یاالٰہی

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص١٠٦)

رَد مه كړې زما يوه التجا يا اِلٰهي كړې مې قبوله هـره دُعا يا اِلٰهي

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

افضل ترين اعمال

لـمونځ په خپل وخت ادا كول، مور و پلار سره ښه سُلوك كول او د **الله** پاك په لار كښې جِهاد كول افضل ترين اعمال دي. چنانچه حضرتِ سَيِّدُنا عبدُالله اِبنِ مسعود رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وائي چې ما د نبيِّ كريم **رَءُوْفٌ رَّحِيْم** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم نه تپوس اوكړو چې اعمالو كښې د **الله** پاك په نِزد د ټولو نه زيات **مَحبُوب** (يعني ښه) عمل څه دے؟ اِرشاد ئې اُوفرمائيلو: په وخت كښې دننه **لـمونځ**. ما عرض اوكړو: بيا څه؟ اِرشاد ئې اُوفرمائيلو: مور و پلار سره نيكي (يعني ښيګړه) كول، ما عرض اوكړو: بيا څه؟ اِرشاد ئې اُوفرمائيلو: د **الله** په لار كښې جِهاد كول. (بُخاری ج١ ص١٩٦، حديث ٥٢٧)

ماشوموالي نه ئې د لـمانځه عادت جوړ كړئ

اے عاشقانِ رَسُول! چې كله ماشوم د ووه [7] كالو شي نو په هغه پينځه واړه وخته لـمونځونه ادا كوئ چې د **لـمانځه** عادت ئې پوخ شي. هغوئې ته د سحر وختې پاځيدلو او **لـمانځه** كولو عادت وركړئ، خو په يخنئ كښې ورله د اوداسه د پاره قابِلِ برداشت ګرمې اوبه وركوئ د پاره د دې چې هسې نه د يخو اوبو نه د يَريدلو په وجه بيا د هغوئې اوداسه او **لـمانځه** ته زړه نه كيږي. والِد صاحِب ته پكار دي چې كله ئې ځوئ د ووه كالو شي نو ځان سره دِ ئې جُمات ته بوځي خو مخكښې ئې د جُمات د آدابو نه خبر كړئ چې جُمات كښې به شور نه كوے، اخوا ديخوا منډې به پكښې نه وهے، د **لـمونځ** كوونكو په مخه به نه

تیریږي وغیره. د جمعې په لمانځه کښې ئې د سړو د آخري صَف نه شا ته نورو ماشومانو سره اودروئ. د دې حِکمَتِ عَمَلئ په وجه به اِنْ شَآءَاللّٰه تعالیٰ د ماشوم جُمات سره روحاني تَعَلُّق قائم شي.

بچوں کو بھی اے بھائیو! پڑھوایئے نماز
خود سیکھ کر کے ان کو بھی سکھلایئے نماز

اے ورونړو! ماشومانو باندې هُم کوئ لمونځ
پخپله هم او هغوئي ته هُم زده کړئ لمونځ

ماشوم ته د ټولو نه مخکښې دِین زده کړئ

حضرت عَلَّامه مولانا مُفتي مُحمد امجد علي اعظمي رَحۡمَةُاللّٰهِ عَلَيۡه فرمائي: د ټولو نه مُقَدَّم (یعني مخکښې) دا دي چې ماشومانو باندې قرآنِ مجید اُووائې او د دِین بُنیادي خبرې ورزده کړے شي، روژه، لمونځ او طهارت او بَیع و اِجاره (یعني د اخستلو او خرڅولو او د مزدورئ/ کرایه وغیره لین دَین) او د نورو معاملاتو مسائل د کومو چې هره ورځ ضرورت پیښیږي او بنده د بے خبرئ په وجه د خِلاف شرع کارونو کولو په ګناه کښې اخته کیږي، د هغې تعلیم ورکول پکار دي. که پوهه شئ چې ماشوم د عِلم طرف ته رَغبَت لري او هوښیار دے نو د عِلمِ دِین د خِدمت نه بل غټ کوم کار دے او که اِستِطاعَت (یعني حیثیت) نه لري نو د عقائدو صحیح کولو تعلیم او د ضروري مسائلو تعلیم ورکولو نه پس ئې چې په کوم جائز کار کښې لګوئ، اختیار دے. (بهارشریعت ج۲، ص۲۵٦) لُور ته هُم د عقائدو او نورو ضروري مسائلو زده کولو نه پس د یوے زنانه نه د ګنډلو او ګُلکارئ وغیره کار زده کړئ چې د هغې ښځو ته اکثر ضرورت پیښیږي او د پخلي او د کور نور کارونه ورته په ښه طریقه د زده کولو کوشش اوکړئ ځکه چې په ښه طریقه کارونه کوونکې ښځه چې خومره ښه ژوند تیرولے شي، بد سلیقه [یعني بے طریقه کارونه کولو والا] ښځه هغسې ژوند نه شي تیرولے. (بهارشریعت ج ۲ ص۲۵۷)

مرے غوث کا وسیلہ رہے شاد سب قبیلہ انہیں خلد میں بسانا مدنی مدینے والے

(وَسائلِ بخشش (مُرَمَّم) ص ٤٢٩)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّد

باکرامَته پلار او ځوئ (حِکایت)

صحابِيِ رَسُول حضرتِ سَيِّدُنا **ابو قِرصَافَه جَندَره بِن خَيشَنَه** رَضِیَ اللہُ عَنۡہُ د تربِيَّتِ اولاد مِثالي جذبه لرله، رومِـي كفّارو د هغوئي يو ځوئ گرفتار كړو او قيد ئي كړو. چي كله به د **لمانځه** وخت شو نو حضرتِ سَيِّدُنا **ابو قِرصَافَه** رَضِیَ اللہُ عَنۡہُ به د خپل ښار عسقلان (شام) د قَلعے ديوال ته اوختلو او په اوچت آواز به ئي وئيل: "اے زما خوږه ځويه! د **لمانځه** وخت شوے دے!" او د هغوئی ځوئ به هميشه د هغوئی غږ اوريدلو او په هغي به ئي عمل كولو، حالانكه هغه په سوونو مِيلونو لرې د رُوميانو په قيد خانه كښي وو. (مُعْجَم صَغِير ج١ ص١٠٨ مُلَخَّصاً)

فجر کی ہوچکیں اذانیں وقت
ہوگیا ہے نماز کا اٹھو!

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص٦٦٦)

د سحر شوي اذانونه پاځئ! اوس دے وخت شوے د لمانځه پاځئ!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

د بالِغ اولاد اصلاح كله واجِب ده

اعلٰی حضرت اِمامِ اهلِسُنّت مولانا شاه **اِمام اَحمد رضا خان** رَحۡمَۃُ اللہِ عَلَیۡہ نه تپوس اوشو: د مور و پلار حق بالِغ اولاد ته تنبِيه (يعني خبرداره كول) واجب دي كه فرض؟ جواب كښي ئي اِرشاد اُوفرمائيلو: كوم حُكم چي د فِعل دے هم هغه په [هغي باندې] د خبرداري وركولو دے (يعني چي څنګه كار دے هُم هغسي هغي باندې د خبرداري وركولو مسئله [يعني حُكم دے]) په فرض باندې (خبردارے وركول) فرض، واجِب باندې واجِب، سُنّت باندې سُنّت، مُستحَب باندې مُستحب خو په شرط د قُدرت په قدر د قُدرت، د فائِدے په اُمِّيد (يعني چي څومره قُدرت لري د هغي مطابِق او هغه هُم هله چي د منلو اُمِّيد لري) كني [حُكمِ قرآني واضِحه دے چي]:

عَلَيۡكُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ لَا يَضُرُّكُمۡ مَّنۡ ضَلَّ اِذَا اهۡتَدَيۡتُمۡ (پ۷، المآئدة: ۱۰۵)

[مَفهُوم]ترجمۂ کنزُالاِیمان: تاسو خپل فِكر كوئ، ستاسو هيڅ نُقصان نه شي كولے هغه څوك چې گُمراه شوي دي، چې كله تاسو په هِدايت ئې.'' (فَتَاوٰی رَضَوِیّه، ج۲٤ص۳۷۰)

په هر قدم باندې نيكي او د درجے اوچت والے

د حضرتِ سَيِّدُنا ابو هُريره رَضِیَ اللہُ عَنۡهُ نه رِوايت دے چې تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد فرمائيلے دے: څوك چې خپل كور كښې طهارت (يعني اودس يا غُسل) اوكړي او فرض ادا كولو د پاره جُمات ته ځي، نو په يو قدم ئې يوه گُناه ختميږي (يعني معاف) كيږي، او په بل [قدم] ئې يوه دَرَجه اوچتيږي.
(صحیح مُسلِم ص۲٦۳ حديث۱۵۲۱)

ماشوم سكروټو سره لوبې كولې

د حضرتِ سَيِّدُنا عيسٰی رُوحُ الله عَلَيۡهِ السَّلَام مباركه زمانه وه، يوے نيكې ښځې يو ځل په تنور كښې ډوډۍ پورې كړې او اودس ئې اوكړو او لمونځ ئې شروع كړو. شيطان د يوے ښځې په شكل كښې راغلے او هغه ښځې ته ئې اووئيل: بي بي! ستا ډوډۍ په تنور كښې سوَزيدو والا دي، د الله پاك هغه بندئ د شيطان په خبره هيڅ تَوجُّه ورنكړه او لمانځه كښې مشغوله اوسيدله، شيطان چې دا اوليدل نو د هغه ښځې ماشوم څوئ ئې تنور كښې په سكروټو كښې واچوو، هغې بيا هُم څه تَوجُّه ورنكړه. په دې كښې د هغه ښځې خاوند كور ته راغلو، څه گوري چې ماشوم په تنور كښې سكورټو سره لوبې كوي او هغه [سكروټو] نه الله پاك ''سره عقِيق'' جوړ كړي دي. هغه كس د حضرتِ سَيِّدُنا عيسٰی رُوحُ الله عَلَيۡهِ السَّلَام په خِدمَتِ اَقدس كښې حاضر شو او ټوله واقعه ئې بيان كړه. هغوئي عَلَيۡهِ السَّلَام اُوفرمائيل چې هغه زنانه زما خوا ته راولئ! چې كله هغه ښځه حاضره شوه نو هغوئي عَلَيۡهِ السَّلَام ترينه تپوس اوكړو! اے بي بي ته كوم نيك عمل كوے، چې د هغې په وجه داسې اوشو؟ هغه زنانه عرض اوكړو: ''اے رُوحَ الله! چې كله بے اودسه شم نو اودس كووم، چې كله اودس اوكړم نو په لمانځه اودريږم، او چې كله د چا څه ضرورت پيښ شي نو د هغه ضرورت پوره كووم او كوم تكليفونه چې د خلقو له طرفه را اورسي په هغې صبر كووم.'' (نُزهَةُ المجالِس ج۱ص۱٤۳)

د حاجت پوره کولو عظيم الشّان فضيلت

اے د لـمانځه عاشقانو! په دې حکايت کښې زمونږ د پاره ډير نصيحت دے، ماشَآءَاللّٰه هغه نيکې، لـمونځ گُزارې زنانه به د خلقو د حاجتونو پوره کولو ډيره جذبه لرله او دا ډير د ثواب کار دے، څنګه چې فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم دے: ''څوك چې زما د يو اُمَّتي حاجت پوره کړي او د هغه نِيَّت دا وي چې د دې په ذريعه هغه اُمَّتي خوشحاله کړي نو هغه زه خوشحاله کړم او چا چې زه خوشحاله کړم هغه **اللّٰه** پاك خوشحاله کړو او چا چې **اللّٰه** پاك خوشحاله کړو، **اللّٰه** پاك به هغه جَنَّت ته داخِل کړي.''

(شُعَبُ الْاِيْمان ج٦ ص١١٥ حديث ٧٦٥٣)

د حديثِ پاك ايمان تازه کوونکي تشريح

اے عاشقانِ رَسُول! حاجت پوره کوونکي ته به دا بيان شوے فضيلت صرف په دې صورت کښې حاصليږي چې هغه، هغه بنده صرف د ايماني خپلولئ په وجه خوشحالول غواړي، بل څه ذاتي مَفاد (يعني مطلب) ئې نه وي. حضرت مُفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْه د حديثِ پاك د دې حِصَّے (نو هغه زه خوشحاله کړم) نه لاندې ''مِراٰة'' جِلد 6 صفحه 581 کښې ليکي: د دې نه معلومه شوه چې تر قيامته پورې حُضُور صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ته د هر يو کس د هر ظاهِر او باطِن، جِسماني او د زړه د حالاتو خبر دے، که حُضُور (صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) بے خبره وي او د مُؤمِن د خوشحالئ حُضُور (صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) ته عِلم اونشي نو هغوئي به څنګه خوشحاله شي! او د حديثِ پاك د دې حِصَّے (چا چې زه خوشحاله کړم هغه **اللّٰه** تعالیٰ خوشحاله کړو) نه لاندې فرمائي: د دې فرمانِ عالي نه دوه مسئلے معلومې شوې: **يوه** دا چې د نيك عمل په ذريعه د مُؤمِن د راضي کولو او د مُؤمِن د رضا کولو (يعني خوشحالولو) په ذريعه د حُضُور صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د راضي کولو نِيَّت کول شِرك نه دے، رِيا هُم نه ده (بلکه) باکل جائز دي، هله چې ځان ښودل (يعني رِيا کاري) او نوم ګټل (يعني شُهرت) ئې مقصد نه وي. **بله** دا چې د **اللّٰه** پاك رضا صرف د حُضُور (صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) په رضا (يعني خوشحالولو) کښې ده، غټې نه غټه نيکي چې په هغې حُضُور (صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) راضي نه شي په هغې باندې به **اللّٰه** پاك کله هُم راضي نه شي، لِـهذا هر عِبادت کښې د حُضُور (صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) د رضا کولو نِيَّت هُم کول پکار دي ځکه چې دا ذريعه ده د **اللّٰه** پاك د رضا. د حديثِ پاك د

دي حِصَّے (او چا چې الله پاك خوشحاله كړو، الله پاك به هغه جَنَّت ته داخل كړي) نه لاندې ليكي: د دې نه معلومه شوه چې جَنَّت به د الله تعالیٰ په خوش نُودئ [يعني خوشحالولو] باندې حاصليږي، صرف په خپل عمل نه. (مِرآۃُالْمَنَاجِیح ج٦ ص٥٨١)

یقیناً روزِ محشر صرف اسی سے خوش خدا ہوگا
یہاں دنیا میں جس نے مصطفٰی کو خوش کیا ہوگا

(وَسائلِ بخشش (مُرَمَّم) ص١٨٢)

د هغه نه به خوشحاله پـه قيامت كښې پاك الله وي
چې په دې دُنيا كښې چا خوشحاله كړے مُصطَفیٰ وي

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

د سَيلونو د پاره وخت شته خو د لـمانځه د پاره وخت نشته

د نيكې زنانه د دې حكايت نه دِ زمونږه اسلامي خويندې ضرور درس حاصل كړي او د غفلت د خوب نه دِ بيدارې شي او د لـمونځونو د پابندئ پوخ نِيَّت دِ اوكړي. بيلمانځه زنانه دِ بنه سوچ اوكړي! چې د كور د كار او اخلې پخلي بهانے كولو او د ماشومانو د پالنې عُذر بيانولو باندې كيدے شي چې تاسو خوك قائل كړئ خو دا سوچ هُم اوكړئ چې آيا دا بهانے به د قيامت په ورځ هُم اوچليږي؟ بالكل نه. آيا دا د افسوس مقام نه دے چې تاسو سره "شاپنگ سينټر" ته د تللو وخت خو وي، كوڅو او بازارونو كښې بے پرده ګرځيدلو باندې د ګناه ګټلو وخت خو درسره وي، د سيلونو ځايونو ته د تللو وخت خو درسره وي، "خوراك څښاك د پاره هوټلو" ته د تللو په ذريعه د خپل دولت او صِحت بربادولو، بلكه خپل كور كښې تې وي باندې څو څو ګينټے د فلمونو او ډرامو كتلو د ګناه كولو وخت خو درسره وي خو افسوس! افسوس! د لـمانځه وخت درسره نه وي!

بات اعظمی کی مانو نہ چھوڑو کبھی نماز
اللہ سے ملائے گی اے بیبیو! نماز

اومنئ د اعظَمي كله هُم مه پريږدئ لـمونځ
الله ته به مو اورسوي خويندو دغه لـمونځ

مَدَني چينل لـمونځ ګزاره جوړ کړو

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونړو! د شيطان زغلولو د پاره، که د قضا لـمونځونو بوج وي نو د هغې د لرې کولو د جذبے حاصلولو د پاره او د ګناهونو ډك چينلو کتلو د شوق نه ځان خلاصولو د پاره صرف مَدَني چينل ګورئ. اِنْ شَآءَاللّٰه تعالٰى د دواړو جهانو بَرَکتونه به حاصل کړئ. راځئ چې د مدني چينل يو ښکلے مَدَني سپرلے واورو: د رحيم يار خان (پنجاب) د يو اسلامي ورور په کور کښې کيبل لګيدلے وو، چې کله به هغه په کور کښې نه وو نو په هغې به فلمونه او ډرامے کتلے شوې خو چې کله مَدَني چينل شروع شو نو د هغوئي په کور کښې مَدَني سپرلي راغلل. د هغه د بچو مور به مخکښې **لـمونځ** نه کولو، چې کله به ورته هغه د **لـمانځه** اُووئيل نو هغې به مختلفې بهانے کولې او لـمونځونه به ئې قضا کول. په هُم دې پريشانئ کښې هغه يوه ورځ په خبرو خبرو کښې خپلې ښځې ته اُووئيل: هره شپه چې کله مونږه د کار نه وزګار شو نو د ماسخُتن د **لـمانځه** نه پس به د اُوده کيدو نه **مخکښې** مَدَني چينل ګورو. چنانچه هغه به چې څنګه د ماسختن د **لـمانځه** نه فارغ شو نو مدني چينل به ئې چالو کړو او وکتل به ئې شروع کړو نو د بچو مور به ئې هُم ورسره يو ځائے کتلو. اَلْحَمْدُلِلّٰه د مَدَني چينل کتلو بَرَکتونه يو څو ورځو کښې داسې ښکاره شو چې د هغه د بچو مور لـمونځونه شروع کړل او هغې دا هُم اُووئيل چې زما د تير ژوند د فرض او واجب قضا لـمونځونو حساب اولګوئ چې زما قضا لـمونځونه څومره دي؟ چې هغه هُم ادا کړم. اَلْحَمْدُلِلّٰه دې سره سره هغې ښه ښه نِيَّتونه هُم اوکړل چې اوس به زه پابندئ سره لـمونځونه کووم او د شرعي مجبورئ نه بغير به کله هُم په **لـمانځه** کښې سستي نه کووم. اَلْحَمْدُلِلّٰه د هغې په زړه کښې داسې جذبه پيدا شوه چې د خپلو لـمونځونو قضا عُمري ئې هُم شروع کړه. د دې لِيك د وخته پورې د هغې هره ورځ سل رکعاته د قضا لـمونځونو ادا کولو معمول دے.

زر تر زره قضا را اوګرځوئ

مَاشَآءَاللّٰه د اسلامي خور مَدَني سپرلے مرحبا! په دې مَدَني سپرلي کښې د اسلامي خور هره ورځ د سلو رکعاتو قضا لـمونځونو کولو تذکِره ده. مَاشَآءَاللّٰه ښه تعداد دے خو بيا هُم ”د لـمانځه احکام“ کښې مسئله داسې ليکلې شوې ده: د چا په ذِمّه چې قضا لـمونځونه وي د هغې زر تر زره ادا

کول واجِب دي خو د بال بچو د پالنې او د خپلو ضرورتونو پوره کولو په سبب ناوخته کول جائز دي. ځکه دِ کاروبار هم کوي او چې څه اوزګار وخت مومي په هغې کښې دِ قَضا [لـمونځونه] راګرځوي تر دې چې پوره شي. (دُرِّمختارج۲ص٦٤٦)(د نورو تفصيلاتو زده کولو د پاره "**د لـمانځه اَحکام**" کښې رساله "د قضا لـمونځونو طريقه" اولوَلئ)

مدنی چینل تم کو گھر بیٹھے سکھائے گا نماز   اور نمازی دونوں عالم میں رہے گا سرفراز
(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص٦٣٣)

مَدَني چينل به تا ته کور کښې ناست اوښائي مونځ
دواړو جهانو کښې به وي کامياب چې څوك کوي مونځ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّد

د الله احسان دے د دوو رکعاتو توفيق نصيب کيدل

د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: "بنده باندې دُنيا کښې د ټولو نه غټ احسان دا دے چې هغه ته د دوه رکعاته لـمونځ ادا کولو توفيق ورکړے شي." (مُعْجَم کبِير ج٨، ص١٥١ حديث٧٦٥٦)

دا د چا قَبر دے

د **حضرتِ** سَيِّدُنا اَبُو هُرَيره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه رِوايت دے چې د **الله** پاك خوږ حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم د يو **قَبر** په خوا تيريدلو نو اُوئې فرمائيل: دا د چا **قَبر** دے؟ صحابهٔ کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُم عرض اوکړو: د فلانکي کس. خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم اِرشاد اُوفرمائيلو: (دا وخت) د ده په نزد دوه رکعاته **لـمونځ** ستاسو د بقِيَّه (يعني پاتې) دُنيا نه زيات محبوب (يعني خوښ) دے. (مُعْجَم اَوْسَط ج١ص٢٦٦ حديث٩٢٠)

د جَنَّت په مقابله کښې دوو رکعاتو ته ترجِيح

حضرتِ سَيِّدُنا اِمام محمد اِبنِ سِيرِين رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائي: "که ما ته جَنَّت او دوه رکعاته **لـمونځ** کښې د کوم يو اختيار راکړے شي نو زه به **دوه رکعاته** اختيار کړم، ځکه چې دوو رکعاتو کښې د **الله** پاك رضا ده او جَنَّت کښې زما خپله رضا ده." (مُکَاشَفَةُ الْقُلُوب ص٢٢٢) (مُکَاشَفَةُ الْقُلُوب (اردو) ص٤٥١)

زما د پاره د دُنيا ټولو څيزونو نه ښه دوه رکعاته (حکايت)

يو بزرګ رَحْمَةُاللهِعَلَيْه فرمائي: ما خپل يو وفات شوے (اسلامي) وررور په خوب کښې اوليدو نو هغه اُووئيل: که ما ته د شُکر ادا کولو قدرت ملاو شي نو دا زما په نزد د **دُنياوَمَافِيْهَا** (يعني دُنيا او په دې کښې چې څه دي، د دې) نه زيات مَحبُوب (يعني خوښ) وي، آيا تا ته هغه وخت ياد نه دے چې کله ئې زه خخولم او فلانکے کس اودريدلو او دوه رکعاته لـمونځ ئې اوکړو، که ما ته د **دوو رکعاتو** کولو قُدرت مِلاو شي نو دا به زما د پاره دُنيا او په دې کښې چې څه دي، د دې ټولو نه زيات خوښ وي.

(اِحيَاءُ الْعُلُوم ج٥ ص٢٤٠ مُلَخّصاً) (اِحيَاءُ الْعُلُوم (اُردو) ج٥ص٢٠٠)

د قَبْر خوا ته اُوده کس خوب اوليدو

يو کس د يو قَبْر خوا ته دوه رکعاته لـمونځ ادا کولو نه پس خملاستلو. هغه په خوب کښې د قَبْر والا نه دا خبره واوريدله: "اے سړيه! ته عمل کولے شي خو عِلم نه لرې، مونږ سره عِلم دے خو عمل نه شو کولے، قَسَم په خُدائے! زما په اعمال نامه کښې د لـمانځه دوه رکعاته ما ته د **دُنياوَمَافِيْهَا** (يعني دُنيا او په دې کښې چې څه دي، د دې) نه زيات خوښ دي." (حکايتيں اور نصيحتيں (اردو) ص٥٦)

عجيبه خواهش (حکايت)

د حضرتِ سَيِّدُنا حَسّان بِن ابی سِنان رَحْمَةُاللهِعَلَيْه نه د وفات کيدو په وخت کښې چا تپوس اوکړو: تاسو ځان څنګه محسوسوئ؟ هغوئي اُوفرمائيل: "که زه د جَهنَّم نه نجات حاصل کړم نو [بيا] خيريت دے" بيا ورته عرض اوکړے شو: تاسو څه خواهش لرئ؟ هغوئي اِرشاد اُوفرمائيلو: "زه د يوے اوګږدے شپے خواهش لرم چې په هغې کښې ټوله شپه عبادت اوکړم." (حِليَةُالاَولِياء ج٣. ص١٣٩ رقم ٣٤٦٧)

د مړ کيدونکي په نظر کښې د اعمالو قدر

حضرتِ سَيِّدُنا اِمام محمّد بِن محمّد بِن محمّد غزالي رَحْمَةُاللهِعَلَيْه فرمائي: که قبر والؤ ته (په فضولياتو کښې) د ژوند ورځې ضائع کوونکي کس **يوه ورځ** ورکړے شي نو دا به د هغوئي (يعني قَبْر والؤ) په نزد د ټولې دُنيا نه زياته خوښه وي ځکه چې اوس هغوئي ته د اعمالو قدر او قيمت معلوم شوے وي او

د مُعامَلاتو د حقيقت نه خبر شوي وي. هغوئي صرف د يوے ورځې خواهش څکه لري چې هغوئي (يعني قَبْر والؤ) کښې چې څوك ګنهګار وي هغه د هغه يوے ورځې په ذريعه د خپلو تيرو ورځو د ګناهونو تَلافي (يعني توبه او د حُقُوقُ الْعِبَاد ادائيګي وغيره) اوکړي او د عذاب نه خلاصے حاصل کړي او څوك چې تَوفِيق يافته (يعني د ګناهونو نه پاك) وي هغوئي د هغه يوے ورځې په ذريعه (يعني په هغه يوه ورځ کښې نبه ډير عبادت اوکړي او د هغې په ذريعه) خپله مَرتبه اوچته کړي او خپل ثواب دوه همره کړي. هغوئي (يعني قَبْر والؤ) ته د عُمر قدر و قِيمت هله معلوم شو چې د هغوئي عُمر پوره شو، اوس هغوئي خواهش لري چې د ژوند صرف يو ساعت را ته ملاو شي او (اے ژوندو اسلامي ورونړو) تاسو ته دا ساعت حاصل دے او کيدے شي چې تاسو ته د دې په شان نور ساعتونه هُم ملاو شي، که تاسو د دې د ضائع کولو ذِهن جوړ کړے وي نو معامله د لاس نه وتلو په صورت کښې د افسوسه لاسونه مړولو (يعني پښيمانه کيدلو) د پاره ځان تيار ساتئ څکه چې تاسو سبقت (يعني وړاندې کيدل) اونکړل او د خپلو ساعتونو (او د ژوند بے بَها ملغلرو) نه مو خپله حِصّه وصول نه کړه.

(اِحْيَاءُ الْعُلُوم ج٥ ص٢٤٠) (اِحْيَاءُ الْعُلُوم (اُردو) ج٥ ص٥٩٩)

کر جوانی میں عبادت کاہلی اچھی نہیں
جب بڑھاپا آگیا کچھ بات بن پڑتی نہیں

ہے بڑھاپا بھی غنیمت جب جوانی ہو چکی
یہ بڑھاپا بھی نہ ہوگا موت جس دم آگئی

کړه ځوانئ کښې عبادت، سُستي نبه نه ده
چې بوډا شوې بيا هِمَّت به در کښې نه وي

ځواني لاړه بوډا والے هم غنيمت دے
که مرګ راغے بوډا توب به هم بيا نه وي

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ✿✿✿ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

لـمونځ کولو نه پس په هُم هغه ځائے د ناست اوسيدلو فضيلت

اے عاشقانِ رَسُول! لـمونځ کولو نه پس د اخوا ديخوا تللو په ځائے چې څومره کيدے شي په هُم هغه ځائے ناست اوسيږئ. د الله تعالیٰ معصومي فرښتے به ستاسو د پاره مسلسل د بخښنې دُعا کوي. چنانچه د دوارو جهانو سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد فرمائي: کوم بنده چې لـمونځ اوکړي، تر څو چې په هُم هغه ځائے ناست اوسي فرښتے مسلسل د هغه د پاره د بخښنې دُعا کوي. تر دې چې بے اودسه شي يا پاڅي.

د فرښتو دُعائے مغفرت د هغه (ناست اوسيدونکي) د پاره دا ده: اَللّٰھُمَّ اغْفِرْلَہٗ، اَللّٰھُمَّ ارْحَمْہُ (يعني اے الله پاکه ته هغه اوبخښے، اے **الله** پاکه ته په هغه رحم اوکړې.) (مُسنَدِ اَبو يَعْلیٰ ج٥ ص٤٦٩ حديث٦٤٣٢)

ياد کړه الله، هغه ساعت راتلونکے دے

آه! چې مونږه د خپلې سستۍ څه علاج اوکړو! کاش چې د معصومو فرښتو د دُعاګانو حاصلولو د پاره مونږ ته د لمونځ کولو نه پس په هُم هغه ځائے ناست د څه وظائفو لوستلو سعادت را نصيب کيدے. دُعائے ثاني کښې يعني اِمام چې د خپلو سُنّتو وغيره کولو نه پس کومه دُعا کوي په هغې کښې خو هر يو ته شرکت کول پکار دي. که د لمانځه نه پس ”د فيضانِ سُنَّت دَرس“ وي يا د **تفسيرِ صِراطُ الْجِنان مَدَني** حلقه وي يا د سُنَّتو ډك بيان وي نو په هغې کښې کښيناستل او د دُنيا او آخرت ښيګړې حاصلول پکار دي.

اندھیرا گھر، اکیلی جان، دم گھٹتا، دل اُکتاتا　　خدا کو یاد کر، پیارے! وہ ساعت آنے والی ہے
(حدائقِ بخشش ص١٨٢)

توره تياره، تنِ تنها، ساه خفه، زړه تنګيدل　　ياد کړه الله، هغه ساعَت راتلونکے دے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّد

د زمکې د حِصّو بزرګي

د حضرتِ سَيِّدُنا اَنَس رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ نه رِوايت دے چې شَهَنشاهِ مدينه صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمائيلي دي: ”يو سحر او ماښام هُم داسې نشته چې د زمکې يوه ټُکړه بلې [ټُکړے] ته غږ نه کوي چې نن په تا باندې څوك نيك بنده تير شوے دے چې هغه په تا لمونځ کړے وي يا ئې ذِکرِ اِلٰهي کړے وي؟ که هغه ”آو“ اُووائي نو د هغې د پاره په دې سبب د ځان نه زياته بُزُرګي تصوُّر کوي.“ (مُعْجَم اَوْسَط ج١ ص١٧١ حديث٥٦٢)

د جَمعې د لمانځه نه پس شا ته تلونکو د پاره دوه نِيَّتونه

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونړو! که کيدے شي نو په بدل بدل ځائے باندې لمونځ کول پکار دي، چې کوم کوم ځائے کښې لمونځ اوکړئ، ذِکر و دُرُود اُووائې هغه ټول ځايونه به د قيامت په ورځ

ګواهي ورکوي. د جَمعې ختمیدو نه پس ډیر اسلامي وروڼه شا طرف ته ځي او [خپل باقي] لمونځ کوي، داسې کولو وخت کښې دا دوه ښه نِيَّتونه کیدے شي: (۱) صفونه چې مُنتَشِر (یعني بے ترتیبه) اُوويني نو وروسته راتلونکي خلق به پوهه شي چې جَمعه ختمه شوې ده (۲) د فرضو رکعاتونو د پاره مې د زمکې یوه حِصَّه ګواه کړه نو اوس به د سُنَّتو د پاره بل ځائے ګواه جوړووم. خو دا احتیاط ضروري دے چې څوك لمونځ کوونکي یا ناست کسان ستاسو په ځنګل یا ښپه وغیره اُو نه لګي او د لمونځ کوونکي په مخه تیریدل هُم پکښې پیښ نه شي ځکه چې د لمونځ کوونکي په مخه تیریدل ګناه ده، بله دا چې څوك د مخکښې نه په لمانځه کښې مشغول وي د هغه طرف ته مخ کول هُم ناجائزه او ګناه ده، هُم دغسې د چا مخ ته مخامخ لمونځ شروع کول هُم ګناه ده.

زمکه خلوېښت ورځې ژاړي

حضرتِ سَیِّدُنا عبدُالله اِبنِ عَبَّاس رَضِیَ اللهُ عَنهُمَا فرمائي: زمکه خلوېښتو ورځو پورې مسلمان پسې ژاړي. (الزهد الوکیع ص۳۰۹ حدیث ۸۳، شَرحُ الصُّدُور (اُردو) ص۱۹٤)

ځائے په چا پسې ژاړي

مسلمان چې کوم ځائے کښې لمونځ کوي، ذِکرُالله کوي هغه ځائے به د قیامت په ورځ د هغه [د پاره] ګواهي ورکوي. حضرتِ سَیِّدُنا عطا خُراساني رَحمَةُ اللهِ عَلَیه فرمائي: ”بنده چې د زمکې په کومه حِصَّه هُم سَجده کوي هغه به د قیامت په ورځ د هغه ګواهي ورکوي او په کومه ورځ چې هغه مړ شي د زمکې هغه ټُکړه په هغه پسې ژاړي.“ (الزهد لابن المبارك ص۱۱۵ حدیث ۳٤۰، شَرحُ الصُّدُور (اُردو) ص۱۹٤)

زمکه او آسمان ولے ژاړي

حضرتِ سَیِّدُنا **اَبُو عُبَید** رَحمَةُ اللهِ عَلَیه بیان کوي: چې کله مسلمان وفات شي نو د زمکې **مختلف** ګوټونه داسې آواز کوي: اے **الله**! ایمان والا بنده وفات شو! پس آسمان او زمکه هغه پسې ژاړي. **الله** پاك هغه دواړو ته اِرشاد فرمائي: تاسو زما بنده پسې په څه وجه اوژړل؟ هغه عرض کوي: اے زمونږه ربّه! هغه بنده چې زمونږه په کوم ګوټ هُم تیر شوے دے ستا په ذِکر کولو کښې تیر شوے دے.

(الزهد لابن المبارك ص٤۱ حدیث ۱٦۱، شَرحُ الصُّدُور (اُردو) ص۱۹٤)

د لـمانځه ځائے ژاړي

اَمِيرُ الْمُؤْمِنِين حضرتِ سَيِّدُنا عَلِيُّ الْمُرْتَضٰى رَضِیَ اللہُ عَنْہُ فرمائي: چې كله مسلمان وفات شي نو په زمكه كښې د هغه د **لـمانځه** ځائے او په آسمان كښې د هغه د عمل د ختلو دروازه په هغه پسې ژاړي، بيا هغوئي دا آيتِ كريمه تلاوت كړو:

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ

[مَفهُوم] ترجمۂ کنزُالایمان: نو په هغوئي آسمان او زمكې اُو نه ژړل.(پ۲۵ الدخان:۲۹)

(کتاب ذکر الموت مع موسوعۃ ابن ابی الدنیا ج۵ ص۴۸۷، حدیث ۲۸۷ شَرْحُ الصُّدُور (اردو) ص۱۹٤)

د آسمان دروازه ژاړي

حضرتِ سَيِّدُنا عبدُالله اِبنِ عَبَّاس رَضِیَ اللہُ عَنْہُمَا نه د **الله** پاك د دې فرمان:

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ

[مَفهُوم] ترجمۂ کنزُالایمان: نو په هغوئي آسمان او زمكې اُو نه ژړل.(پ۲۵ الدخان:۲۹)

مُتَعَلِّق تپوس اوكړے شو چې آيا زمكه او آسمان هُم په چا پسې ژاړي؟ نو هغوئي اُوفرمائيل: آو، ولې چې مخلوق كښې هيڅ خوك هُم داسې نشته چې د هغه د پاره د آسمان دروازه نه وي، په هُم هغې د هغه رزق راكوزيږي او په هُم هغې د هغه عمل خيژي، پس چې كله مسلمان وفات شي نو آسمان كښې د هغه، هغه دروازه بنده كړے شي په كومه [دروازه] به چې د هغه عمل ختلو او رزق به ئې راكوزيدلو، چنانچه هغه دروازه په هغه پسې ژاړي او د هغه يعني د وفات شوي مسلمان په جُدا كيدو د زمكې هغه حِصَّه ژاړي كوم ځائے به چې هغه ايمان والا **لـمونځ** كولو او ذِكرِ اِلٰهى به ئې كولو. او ولې چې د فرعون د قوم په زمكه هيڅ نيكې نښې نه وې او نه د هغوئي له طرفه باركاهِ اِلٰهى ته څه نيكي رسيدلي وه، لِـهذا په هغوئي پسې زمكې او آسمان اُو نه ژړل. (تفسیرِ طبری ج۱۱، ص۲۳۷ حدیث ۳۱۱۲۲، شَرْحُ الصُّدُور (اردو) ص۱۹۳)

مجھ کو بقیعِ پاک میں دو گز زمین دو　　حسنین کے طفیل، مدینے کے تاجور　(حدائقِ بخشش ص۱۸۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! ✿✿✿ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

لـمونځ ګزاره ښځه او مهے (حکايت)

بني اسرائيلو کښې يوه نيکه **لـمونځ** ګُزاره ښځه وه، بد قسمتئ سره د هغې خاوند غير مُسلم وو، هغه به خپله ښځه د **لـمانځه** نه منع کوله خو د وهلو ټکولو باوجود به هغه زنانه **لـمونځ** نه پريښودو. خاوند ئې چې ډير تنګ شو نو د يو سازش جوړولو د پاره ئې څه مال ښځې ته ورکړو او ورته ئې اُوويل چې دا محفوظ ځائے کښې اوساته او چې کله ئې زه اوغواړم نو بيا ئې ما ته راکړه. خاوند ئې يوه ورځ موقع اومونده او هغه مال ئې پټ راواخستو او درياب ته ئې غوزار کړو. د **اللّٰه** تعالیٰ په قدرت هغه مال يو مهي اوخوړو. هغه مهے د يو ښکاري په جال کښې اونښتو او د خرڅولو د پاره ئې بازار ته راوړو، د خُدائے شان اوګورئ چې هُم هغه مهے د هغې خاوند واخستو او پخولو د پاره ئې کور ته راوړلو. هغه نيکې ښځې پخولو د پاره د مهي خيټه څيري کړه نو هغه مال ئې د خيټې نه را اوويستلو، هغه په ټوله قصه پوهه شوه. هغه ښځې هغه مال بيرته په هم هغه ځائے کښې کيښودلو. خاوند د خپلې منصوبے مطابق د ښځې نه هغه مال اوغوښتو چې د مال نه ملاويدو په صورت کښې په هغې الزام اولګوي او سزا ورکړي خو د **اللّٰه** جَلَّ شَانُهٗ په رحمت ښځې مال راواخستو او خاوند ته ئې حواله کړو، په دې خبره هغه ډير حيران شو خو هغه دا سوچ اوکړو چې په دې کښې ضرور د ښځې څه چالاکي ده. هغه د دې خبرې نه هيڅ عِبرت حاصل نه کړو بلکه ښځې چې کله ډوډئ پخولو د پاره تنور لـمبه کړو نو ظالم هغه بَل تنور ته غوزاره کړه چې اوسوزي او مړه شي. چې څنګه تنور ته اوغورزيدله نو هغه نيکې **لـمونځ** ګُزارې ښځې د **اللّٰه** پاك په بارګاه کښې فرياد اوکړو. **اللّٰه** پاك د هغې دُعا قبوله کړه او د تنور اور فوراً يخ شو او هغه **لـمونځ** ګُزاره ښځه (د **لـمانځه** په بَرَکت) ژوندئ بچ شوه. (نُزهَةُ المجالِس ج۱ ص۱۵٤ بتغيّر)

د اللّٰهُ رَبُّ الۡعِزَّت عَزَّوَجَلَّ دِ په هغې رحمت وي او د هغې په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي. اٰمِيۡن بِجَاہِ خَاتَمِ النَّبِيّٖن صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

عزت کے ساتھ نوری لباس اچھے زیورات
سب کچھ تمہیں پہنائے گی اے بیبیو! نماز

نوراني لباس او ښکلي کالي په ډير عِزّت ـــــ هر څه به درواغوندي اے بيبيانو دغه مونځ

مدني چينل ما ته اودس رازده کړو

د شيطان سازشونه ناکام جوړولو د پاره، ګناهونو نه د بچ کيدو ترغيب حاصلولو، د نيکو لار اختيارولو د پاره او دِيني معلومات زياتولو د پاره مَدَني چينل ګورئ. د **دعوتِ اسلامي** د يو ذِمَّه دار اِسلامي وروړ يو خپلوان خپل تاثُرات څه داسې بيان کړي دي: تاسو حضراتو ډير ښه کړي دي چې **مَدَني چينل** مو شروع کړے دے او مسلمانانو ته کورونو کښې په ناسته ناسته د دِين خبرې ښائې، رښتيا وائم چې کله ما ستاسو مدني چينل باندې "**د اودس عملي طريقه**" اوکتله نو زما سر د شرم نه ښکته شو څکه چې د پلار نيکه نه د مسلمان پيدا کيدو باوجود تر اوسه پورې ما ته صحيح اودس کول هُم نه وو زده، زه بالکل ښکاره اعتراف کووم چې ما ته **مَدَني چينل** اودس رازده کړو!

مَدَنی چینل میں نبی کی سنتوں کی دھوم ہے اس لئے شیطاں لعیں رنجور ہے مغموم ہے

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص ٦٣٣)

مدني چينل ښائي سُنّت د نبي سُلطان څکه ډير خفه او غم وهلے دے شيطان

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

د ”فيضانِ نماز“ لوستونکي د پاره د امیرِ اهلِ سُنّت دُعا

یا الله! څوک چې د فیضانِ نماز (600) صفحے اولولي یا واوري هغه او د هغه راتلونکي نسلونه پاخه لمونځ کزاره جور کړې او تول بے حسابه اُوبخښې. اٰمِیْن بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِیّٖن صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

لمونځ د جنّت کُنجي ده.

فیضانِ مدینه، محلّه سوداګران، زره سبزي منډهي کراچۍ
UAN: +92 21 111 25 26 92 I Ext: 7213
Web: www.maktabatulmadinah.com I E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com